

צחוקה צחוקה

גיבה. על כן היה לה המשך מעשי מאר.

כאשר שרפו השבוע מפגינים מוסלמים את הבנק התוניסי בכיירות. במחאה על הצהרות השלום של בורגיבה, הם תקפו גם בית ספר נוצרי בטריפולי, שתלמידיו סירבו להצטרף להפגנה, והרגו את מנהלו. כתגובה על כך ערכו אנשיו של ג'מאיל הפגנה נגדית סוערת בעיר זחלה (מולדת העראק המשובח). תוך תמיכה באל-חביב בורגיבה.

כל זה ברור לכל אדם העוקב מקרוב אחרי מאורעות המרחב. כל זה ברור, בין השאר, לצמרת המדינית של צרפת, שכולה קוראת את לר מונד. על רקע זה יש לקרוא מחדש את אותן עשרים המילים היבשות של אריק רולו:

„מאדאם גולדה מאיר לא ידעה דבר על הצעת השלום, שנוסחה לאחרונה עליידי מטיה פיאר ג'מאיל, מעל עמודי לה מונד.“
אפשר ממש לראות את מר קוב דה-מרזוויל מנענע בראשו בתמיהה מאופקת, ואת הנשיא שארל דה-גול מרים את גבות-עיניו באי-רוינה עדינה.

★ ★ ★

א כל הגברת גולדה מאיר מוכנה ללמוד. היא שאלה את אריק רולו מה טיב הצעותיו של פיאר ג'מאיל, וכש שמעה את הפרטים היא הגיבה מייד. ג'מאיל הציע, כידוע, כי ישראל תעניק את זכות-השכיבה לפליטים הערביים. לי אחר מכן, הציע, יחיו העיברים והערביים יחד במדינת ישראל, תוך שחיוני-זכויות והסכמה הדדית, כמו המוסלמים והנוצרים בלבנון (שם הנשיא הוא תמיד נוצרי, וראש-המשלה תמיד מוסלמי).

מובן מאילו כי ניסוח זה בא רק לסבר את האוזן הערבית.

למעשה זוהי הכרה בישראל כמות שהיא, אחרי פתרון בעיית הפליטים. ש-הרי אפילו תחזיר ישראל את כל הפליטים, כולל כל אותם שלא ירצו לחזור, וכולל המתים שלא נמתקו עדיין מן הרשימות — גם אז לא יתקרב מיספר הערבים בישראל למחצית האוכלוסיה, בעוד שההסדר ה- מיוחד הקיים בלבנון מתאפשר רק הודות לשחיתון המיספרי הקיים שם בין מוסלמים ונוצרים.

ג'מאיל לא נתן, איפוא, אלא מעטה אחר להצעתו של בורגיבה: להכיר בישראל כגבולותיה הקיימים ולישלבה במיסגרת מרחבית, אחרי שתתרום תרומה מכובדת לפתרון בעיית הפליטים.

הצעה זו זועזעה, כנראה, את הגברת מאיר על למעמקי נשמתה. כותב רולו: „שרת-החוץ הישראלית הגנה בשצף-קצף (השקפה AVEC VEHEMENCE) על נקודת-ההשקפה הישראלית המסורתית, לפיה אין כל אפשרות לקלוט מיספר נוסף של ערבים במדינה העיברית. היא קבעה כי שום ישראלי אינו דוגל במדינה דו-לאומית.“
אולם, הוסיפה הגברת מאיר ברוב חסדה, כנגנת טובה בגן-ילדים, „טוב בכל זאת שעוד מנהיג ערבי הטריח את עצמו לי-דמיין פתרון של שלום לבעיית ארץ-ישראל.“

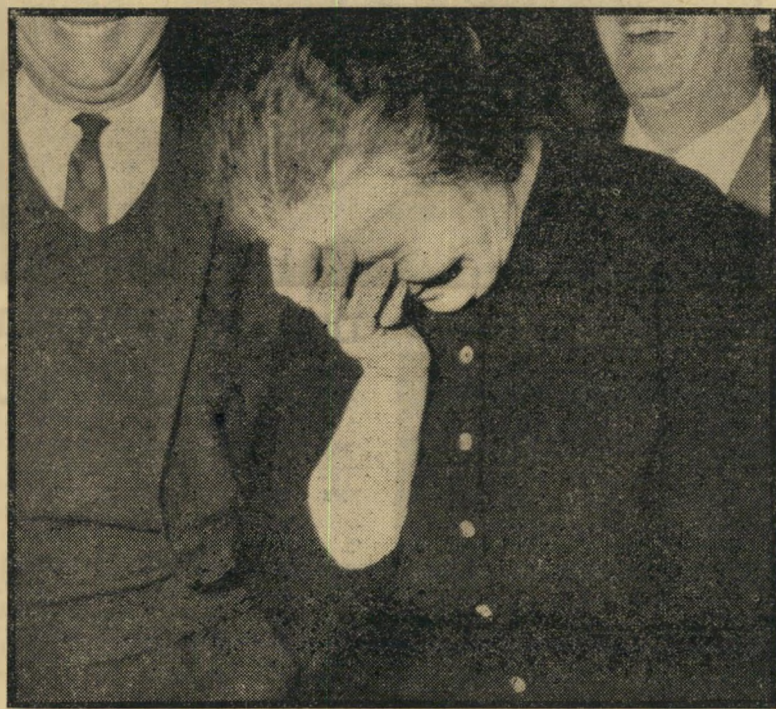
אתה ילד טוב, פיאר, ועכשיו תשב ותפסיק להפריע.

★ ★ ★

ת גובת הגברת מאיר על הצעו-ת תיו של ג'מאיל מוכיחות כי היא חס- (המשך בעמוד 12)

מצא משרד-החוץ הישראלי לנכון להעביר לשרת-החוץ — בירושלים או בפאריס — את נוסח הצהרה. (ואל יחשוב איש כי משרד-החוץ פוסח, במיקרה, על עתון צרפתי זה. כאשר העו-לה-מונד לפרסם סידרת מאמרים שלי על בעיית-הפליטים, שלא תאמה את הקו ה-רשמי, עפו המיברקים הבהולים הלון וחזור, ונפתחה פעולה נמרצת ורבת-מעוף לחיסול הנגע.

מסתבר, איפוא, כי מר פיאר ג'מאיל חשוב עוד פחות ממני.)
מיהו פיאר ג'מאיל, שדעותיו

גולדה מאיר: בדיחה בעשרים מילים

מעניינות כה מעט את הגברת מאיר ואת משרדה?

★ ★ ★

פ יאר ג'מאיל הוא, להלכה, השר לעבודות ציבוריות, מעין יגאל אלון לבנוני.

למעשה הוא הרבה יותר מזה. הוא מנהיג העליון של מפלגת החטיבות („אל-כתיאבי“), המפלגה החשובה ביותר בי לבנון, המייצגת את הנוצרים המארוניים. כאשר משמיע ג'מאיל הצהרה מהפכנית על יחסי ישראל-ערב, אין ספק כי הוא פועל תוך תיאום עם מוסדות העדה ה-נוצרית. יש גם להניח כי התייעץ תחילה עם הנשיא הלבנוני שארל חילו, שהוא נוצרי.

לכן חשובה הצהרה זו, מבחינה מסוימת, אף יותר מהצהרתו של בורגיבה.

כי בורגיבה, עם כל היותו מנהיג ערבי דגול ומרכזי, אין לו גבול משותף עם ישראל. אין הוא מעורב במיפעל הטיית יובל-הירדן. ואילו לבנון היא גם שכנה וגם גורם מרכזי בסיכסוך-המים.

יתר על כן: כל ילד מבין כי עיתוי הצהרתו של ג'מאיל היה מחושב. הוא קשור ביוזמת בור-

להקדיש 70% מתקציביהם להוצאות בט-חון. השלום בוא יבוא. אבל רק שוטה יינבא מתי הוא יבוא.
בקיצור: תשובה שקולה ומדודה. כפי שממשלה אחראית רגילה להשיב לאיגרת בולגרית על הצורך בפירוק-נשק עולמי, או על נאום של ראש ממשלת הקהילה המאלגאשית על ביצור הסובלנות בין ה-גועים.

המסקנה המתבקשת מדברי הגברת מאיר היא שהשלום הוא עניינם של הערבים בלבד. הם צריכים להתפכח. הם צריכים להבין שהשלום דרוש. להם. לנו אין זה

ה גברת גולדה מאיר היא שרת-החוץ של מדינת-ישראל. זה ידוע. מדינת-ישראל חפצה בשלום עם מדינות-ערב. גם זה ידוע. ענייני השלום, וכל היחסים בין ישראל ומדינות ערב, מסורים בידי משרד-החוץ, שבראשו עומדת הגברת מאיר. גם זה ידוע.

אבל הגברת מאיר אינה מת-עניינת בענייני השלום. היא עסוי-קה בדברים חשובים יותר. זה לא היה ידוע עד כה ברבים. אבל זה נודע השבוע.

זה נודע באמצעות העתון החי-שוב ביותר של צרפת. הגברת מאיר עצמה הכריזה על כך.

★ ★ ★

ה גברת מאיר נסעה לפאריס. ובפא-ריס היא נועדה עם עמיתה הצרפתי-מטיה קוב דה-מרזוויל.

לשם מה? לשם עניינים חשובים מאד. לא לשם ליבון האפשרויות הנובעות מהצהרותיו האחרונות של מר אל-חביב בורגיבה, כפי שיכלו אנשים תמימים לחשוב.

אמנם נותנת הדעת כי בורגיבה פעל בתיאום עם נשיא צרפת. אמנם נודע כי למחרת הצהרתו הראשונה הומן אליו בורגיבה לביירות את שגרירו בפאריס. אבל כל פרשת בורגיבה היא עניין של מהיבך, לפחות בעיני הגברת גולדה מאיר.

אם כן, לשם מה נסעה? **קל לנחש: היא נסעה לטיפול בכעיות שהן חשובות באמת.**

ומה חשוב באמת יחסיה של מדי-נתי-ישראל עם השוק האירופי ה-משותף. כי ישראל היא, כידוע, מדינה אירופית, ועתידה מונח אי-ישם בין האמבורג ובורדו.

לכן שותחה הגברת מאיר ארוכות עם מר קוב דה-מרזוויל על ענייני השוק, לאור ההתקרבות האחרונה בין ירושלים ובון. היא יצאה מן השיחה מרוצה, ומסרה הצהרה חיובית על נכוניותה של צרפת לעזור לישראל להתקשר עם השוק. כדי לבצר הישג זה, אף נאותה הגברת מאיר לקבל לראיון מיוחד את עורך לה מונד לענייני המרחב, מר אריק רולו. השיחה התפרסמה למחרת היום בהבלטה בעמוד הראשון של העתון החשוב.

★ ★ ★

י תכן כי מר רולו אינו מחשיב די-הצורך את החשיבות הגורלית שנועדה ליחסי ישראל עם השוק האירופי. כי מר רולו הוא יהודי יליד-מצרים. פעמים רבות שוחח עם מנהיגי העולם הערבי, החל בגמאל עבד-אל-נאצר וכלה בעבד-אל-סיאלם עארף. גידמה לו, משום-מה, כי היחסים בין ישראל והעולם הערבי חשובים יותר מאשר היחסים בין ישראל ואירופה המערבית.

על כן כיוון רולו את השיחה לעבר ההצהרות המהפכניות האחרונות של מנהי-גי ערב בעניין השלום. הוא רצה לדעת מה חושבת הגברת מאיר על נאומיו של מר בורגיבה.

כך נודע לעולם (וגם לנו), כפעם הראשונה, שלגברת מאיר אמנם יש דעה על כך.

היא חושבת שהצהרות בורגיבה הן „חיוביות ומציאותיות“. כי השלום חשוב מאד לעמי ערב. אל להם, לעמי ערב,